

Klíčová slova: předřímská|Itálie|lučišnictví|luk|šíp|archeologie|ikonografie|Skýtové|doba železná

Abstrakt

Tématem této bakalářské práce je lučišnictví v předřímské Itálii. Konkrétně možnost přejímání prvků lukostřeleckých tradic z od okolních kultur, zvláště pak možnost používání tzv. „skýtských“ reflexních luků, podobně jako například Řekové. Časově se budu věnovat hlavně rozmezí od Orientalizujícího období až po konec klasického období, v menší míře také villanovskému.

Vzhledem k nedostatku písemných pramenů z tohoto období se bude moje práce opírat hlavně o nalezené pozůstatky lukostřeleckého vybavení, jako jsou hroty šípů, chrániče nebo případně pomůcky nátahu. Zvláštní pozornost bude také věnována vyobrazení luků a lučištníků na předmětech přímo nesouvisejících s lukostřelbou a jejich porovnání se soudobými vyobrazeními v řeckém umění, za účelem zjistit, do jaké míry italští/ etruští umělci zobrazovali místní realie a do jaké míry se při zobrazení luků a lukostřelců inspirovali řeckými předlohami, nebo vlastní uměleckou konvencí.

V úvodu práce se budu věnovat základnímu rozdělení a klasifikaci typů luků a některých lukostřeleckých technik a jejich uměleckými zobrazeními. Součástí obecného úvodu k lučišnictví je také představení nejčastějších typů hrotů šípů vyskytujících se ve Středomoří a oblastech přilehlých Itálii.

Další část se zabývá samotnými nálezy, rozřazením hrotů šípů k existujícím typům, pokud to dovoluje jejich stav dochování a pokud do některé z kategorií zapadají. V této části práce se také věnuji předmětům, které mohly tvořit součásti lukostřelecké výstroje.

Následující oddíl se věnuje reprezentaci lučištníků a luků v umění, postupně uvedu příklady architektonické plastiky, reliéfní výzdoby náhrobních monumentů, ozdobných panelech různých bronzových předmětů a samozřejmě nástěnném i vázovém malířství. Pozornost je věnována tvarům luků, zobrazenému vybavení, případně postoji lukostřelce a porovnání scén s jejich paralelami a předlohami v řeckém umění.